

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2XObdo/88/2018
Identifikačné číslo spisu: 5712214835
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5712214835.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej zamestnankyňou D.. P. U., proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15C/263/2012, v konaní o dovolaní žalobkyne proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline z 26. januára 2016, č. k. 11Co/35/2016-213, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

II. Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin, ako súd prvej inštancie, uznesením z 03. novembra 2015, č. k. 15C/263/2012-190 uložil žalobkyni, aby do 15 dní od doručenia uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku vo výške 20 eur. Poplatková povinnosť vznikla žalobkyni podaním odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej podľa ust. § 1 ods. 1, § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1, 2, § 7 ods. 10, § 9 ods. 1,5 a položky 7a zákona č. 71/1992 Zb.

2. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na odvolanie žalobkyne, napadnutým rozhodnutím z 26. januára 2016, č. k. 11Co/35/2016-213, uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. Odvolací súd zdôraznil, že súdny poplatok za podané odvolanie nebol žalobkyni vyrubený na základe analógie legis, ale na základe ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch. Podaním odvolania vznikla žalobkyni ako odvolateľke poplatková povinnosť vo výške rovnakej ako za podanie návrhu vo veci samej, t. j. v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20 eur. Neobstála ani argumentácia odvolateľky k aplikácii intertemporálneho ust. § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch, riešiaceho určovanie poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30. septembra 2012. V danom prípade je poplatkovým úkonom odvolanie, teda úkon, ktorý bol navrhnutý po 30. septembri 2012, preto správne súd prvej inštancie pristúpil k aplikácii právnej úpravy poplatkového zákona účinného v čase

vzniku poplatkovej povinnosti, t. j. podania odvolania.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom ust. §241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. §237 písm. f/ O. s. p..

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/, dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože bolo podané oneskorene (§ 447 písm. a/ C. s. p.).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

6. Jednou zo základných zákonných podmienok, aby mohol dovolací súd podrobiť dovolaním napadnuté rozhodnutie meritórnemu prieskumu, je, že strana sporu podala dovolanie včas.

7. Podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p., účinného ku dňu podania dovolania, účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

8. Podľa ust. § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

9. Podľa ust. § 57 ods. 2 O. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. Podľa ust. § 57 ods. 3 O. s. p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

11. V posudzovanom spore bolo napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline z 26. januára 2016, č. k. 11Co/35/2016-213, doručené právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 05. februára 2016 a v rovnaký deň aj žalovanej. Predmetné rozhodnutie nadobudlo preto právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O. s. p.) dňa 05. februára 2016. Zákonom stanovená jednomesačná lehota na podanie dovolania skončila uplynutím dňa 07. marca 2016 (pondelok), pretože koniec lehoty pripadol na sobotu 05. marca 2016. Tento deň bol posledným dňom lehoty na podanie dovolania.

12. Zo spisu vyplýva, že dovolateľka prvýkrát podala dovolanie na poštovú prepravu 4. marca 2016 (čl. 222 spisu), ale adresovala ho na miestne nepríslušný súd - Okresný súd Žiar nad Hronom, ktorý v predmetnom spore tiež nerozhodoval a nie je odvolacím ani dovolacím súdom. Okresný súd Žiar nad Hronom dovolateľke podanie vrátil 08. marca 2016 (doručené dovolateľke 10. marca 2016) s tým, že konanie pod sp. zn. 15C/236/2012 sa na ich súde nevedie. Tento postup síce nebol správny, nakoľko v prípade, že dovolateľka adresovala dovolanie na miestne nepríslušný okresný súd, bolo povinnosťou súdu uvedené dovolanie zaslať príslušnému okresnému súdu. Aj pre prípad, že okresný súd Žiar nad Hronom by postupoval správne, nemal reálnu možnosť doručiť v zákonnej 1 mesačnej lehote dovolanie dovolateľky na miestne príslušný súd. Žalobkyňa podala dovolanie na poštovú prepravu adresované už miestne a vecne správnomu súdu prvej inštancie - Okresný súd Martin až dňa 11. marca 2016 (č. l. 229), t. j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

13. Keďže zmeškanie lehoty, v ktorej môže účastník podať dovolanie, nie je možné odpustiť (§ 240 ods. 2 veta prvá O. s. p.), Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ako oneskorene podané podľa § 447 písm. a/ C. s. p. odmietol, bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p..

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.